भूतलेप्रसुप्तस्य स्रस्तगात्रस्येव मुहुर्मुहुःकंपमानस्य हृदयमसुं सोच्छ्वासमाख्याति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ योसौ जांबवता तेकथितस्तमौषधपर्वतंगत्वा तस्य दक्षिणशिखरेजातामौषधीमानय ॥ ३० ॥ सावर्ण्यकरणीं पूर्ववर्णसमानवर्णकरणीं ॥ ३१ ॥ अजानंस्तामौषधीरिति ॥ पूर्वदृष्टानामप्यपरिचये पुराणांतरोक्तकालनेमियुद्धकृतचित्तचांचल्यंहेतुरितिबोध्यं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अस्मिंस्तुशिखरेइति ॥ अस्मिन्नेवशिखरेजातां तामौषधीं प्रतर्केणावगच्छामि ॥ हियतः सुषेणएवमेवंलक्षणशिखरेतामब्रवीत्

विषादंमाकृथावीरसप्राणोयमरिंदम ॥ आख्यातितुप्रसुप्तस्यस्रस्तगात्रस्यभूतले ॥ २७ ॥ सोच्छ्वासंहृदयंवीरकंपमानंमुहुर्मुहुः ॥ एवमुक्त्वामहाप्राज्ञःसुषेणोराघवंवचः ॥ २८ ॥ समीपस्थमुवाचेदंहनूमंतंमहाकपिं ॥ सौम्यशीघ्रमितोगत्वापर्वतंहिमहोदयं ॥ २९ ॥ पूर्वंतुकथितोयोसौवीरजांबवतातव ॥ दक्षिणेशिखरेजातांमहौषधिमिहानय ॥ ३० ॥ विशल्यकरणींनाम्नासावर्ण्यकरणींतथा ॥ संजीवकरणींवीरसंधानींचमहौषधीं ॥ ३१ ॥ संजीवनार्थंवीरस्यलक्ष्मणस्यत्वमानय ॥ इत्येवमुक्तोहनुमान्गत्वाचौषधिपर्वतं ॥ चिंतामभ्यगमच्छ्रीमानजानंस्तामहौषधीः ॥ ३२ ॥ तस्यबुद्धिःसमुत्पन्नामारुतेरमितौजसः ॥ इदमेवगमिष्यामिगृहीत्वाशिखरंगिरेः ॥ ३३ ॥ अस्मिंस्तुशिखरेजातामौषधींतांसुखावहां ॥ प्रतर्केणावगच्छामिसुषेणोत्येवमब्रवीत् ॥ ३४ ॥ अगृह्ययदिगच्छामिविशल्यकरणीमहं ॥ कालात्ययेनदोषःस्याद्वैक्लव्यंचमहद्भवेत् ॥ ३५ ॥ इतिसंचिंत्यहनुमान्गत्वाक्षिप्रंमहाबलः ॥ आसाद्यपर्वतश्रेष्ठंत्रिःप्रकंप्यगिरेस्तटं ॥ ३५ ॥ फुल्लनानातरुगणंसमुत्पाट्यमहाबलः ॥ गृहीत्वाहरिशार्दूलोहस्ताभ्यांसमतोलयत् ॥ ३७ ॥ ॥ ३४ ॥ अगृह्येति ॥ अत्र शिखरेऽस्तीत्येतावन्मात्रमेवजानामि ॥ इयंविशल्यकरणीतिविशिष्यनजानामि अनुभवाभावात् ॥ अतस्तांविशल्यकरणीं लक्ष्मणस्य सप्राणत्वादवश्यमपेक्षितां यद्य गृहीत्वा अन्यांवा तदाभासांगृहीत्वागच्छामि तदामहद्वैक्लव्यं अचतुराज्ञत्वादिदोषःस्यात् ॥ विचारकरणेतु कालात्ययेन लक्ष्मणस्यप्राणनाशः दोषःस्यात् ॥ ३५ ॥ इत्येवमादिकंसंचिंत्य त्रिःप्रकंप्य ॥ स्वेनपुरास्थापितस्यापि पुनरुत्पाटनार्थंत्रिःकंपनं ॥ पूर्वंसंगृहीतौषधीनां मूर्छितयूथपेषु व्ययात्पुनरस्यप्रेषणमितिबोध्यं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

यु० कां०

॥१९२॥